

Naar aanleiding van de voorgestelde wijziging van de Excretieforfaits per 1-1-2020 doen wij hierbij een dringende beroep op u om de huidige normen te handhaven en in overleg met de ondernemers uit de Nederlandse vleesveesector te komen tot het opstellen van aparte diercategorieën voor niet-melkleverende bedrijven, met bijbehorende excretieforfaits welke aansluiten bij de praktijk.

De Nederlandse vleesveesector produceert op een maatschappelijk gewenste wijze duurzaam rundvlees dat voor het overgrote deel in Nederland wordt geconsumeerd. De sector is zeer divers, zowel in individuele bedrijfsgrootte als in management. Op basis van de regelgeving die de afgelopen jaren op de vleesveesector van toepassing wordt verklaart, constateren wij dat er onvoldoende kennis is over de specifieke werkwijze binnen de Nederlandse vleesveesector. De veehouderij wijkt in alle opzichten af van de melkveesector. Doordat regelgeving voor rundveehouderijen niet aansluit bij de vleesveepraktijk, krimpt de Nederlandse vleesveesector in rap tempo tot onder de kritische massa die nodig is voor een duurzaam bestaansrecht. Als direct gevolg daarvan heeft de Nederlandse consument steeds minder de keuze om te kiezen voor Nederlands rundvlees en wordt afhankelijk gemaakt van de consumptie van geïmporteerd rundvlees.

G&T- Agrifarm CV zijn twee jonge agrariërs die enkele jaren geleden gestart zijn met het afmesten van oude melkkoeien die in de regio worden opgekocht bij melkveehouders en of handelaren. Deze manier van rundveehouderij is onvergelijkbaar met de categorie Weidevee alsook met de categorie Droogstaande koeien, maar sluit het beste aan bij de bedrijfsvoering van afmestbedrijven van Vrouwelijke runderen van Vleesrassen. Combinatie Holland Vlees is een grossierderij gericht op en gespecialiseerd in de afzet van kwaliteitsrundvlees van Nederlandse bodem. Via een korte keten leveren zij ons rundvlees rechtstreeks aan ambachtelijke slagers en horeca-ondernemingen door heel Nederland.

<https://www.youtube.com/watch?v=DY7XFypIIYc&feature=youtu.be>

Deze afnemers, ambachtelijke slagers, chef koks en andere horeca ondernemers vertellen hun klanten het bijzondere verhaal over de Hollandse melkkoe die vleeskoe wordt. Daarmee wordt de verbinding tussen de veehouderij en de burger versterkt.

Deze werkwijze sluit perfect aan bij de recent gepubliceerde visie van de Minister om de afzet van Nederlandse streekproducten te vergroten en daarmee de verbinding tussen Nederlandse producenten en stadsmensen te versterken. Vooral op gebied van rundvlees valt er nog een wereld te winnen.

Er is een sterk groeiende vraag naar het vlees van centraal afgemeste Nederlandse melkkoeien, ook vanuit de retail. Het zeer smaakvolle vlees van Nederlandse melkkoeien die door een periode van rust nog kunnen groeien is een duurzaam en lokaal geproduceerd alternatief voor rundvlees dat nu vanuit de hele wereld wordt geïmporteerd (en niet aan de Nederlandse wet- en regelgeving voldoet op gebied van welzijn, milieu en traceerbaarheid).

Uit onderzoek blijkt dat vlees van de melkkoe een bijna 50 % lagere broeikasgasemissie heeft bij de productie van een kilogram vlees in vergelijking met vleesrunderen (12,3 kg CO₂-eq vs 23,4 kg CO₂-eq). De koeien groeien in de rustperiode na hun melkkoe carrière gemiddeld maar liefst 250 kilo! Het vlees wordt voor 100% geconsumeerd door Nederlandse consumenten.

Het vergroten van deze keten voor de productie van dit duurzaam geproduceerde rundvlees met gebruikmaking van Nederlandse melkkoeien is in alle opzichten (kringlooplandbouw, circulaire economie, verlaging van CO2 uitstoot en het vergroten van de afzet van regionaal geproduceerd voedsel) een gewenste ontwikkeling.

In de nieuwe omschrijving van diercategorieën is voor Diercategorie 120 (weide- en zoogkoeien) de volgende zin opgenomen **“EEN KOE DIE EEN KALF HEEFT GEKREGEN VOOR DE MELKVEEHOUDERIJ, MAAR NIET MEER WORDT GEMOLKEN EN GEEN KALF MEER ZAL KRIJGEN, VALT VANAF 12 MAANDEN NA DE GEBORTE VAN HET LAATSTE KALF IN CATEGORIE 120”**.

In de praktijk kopen wij melkkoeien van melkveehouders op het moment dat deze koeien voor de melkveehouder minder gaan produceren. Deze beslissing kan meerdere redenen hebben. Vaak wordt de koe eerder dan 12 maanden na de geboorte van het laatste kalf afgevoerd van het melkveebedrijf. Als gevolg van de voorgenomen wijziging kunnen koeien die korter dan 12 maanden geleden gekalfd hebben nu niet meer naar een vleesveebedrijf om afgemest te worden. De melkveehouder wordt door deze aanvulling in de wet verplicht om de melkkoe te laten slachten. Dit is een gemiste kans voor de groeipotentie van dit duurzame ketenconcept. Wij vinden dat zonde.

De vermeende fraude die wellicht geleid heeft tot deze aanpassing, kan eenvoudig worden ondervangen door een schot tussen melkleverende en niet-melkleverende bedrijven. Een melkleverend bedrijf mag wel leveren aan een niet-melkleverend (vleesvee) bedrijf, maar een volwassen koe mag niet terug naar een melkleverend bedrijf. Deze systematiek is ook in de fosfaatwetgeving doorgevoerd en zou ook hier een oplossing kunnen bieden.

In 2017 kregen wij als startende ondernemers te maken met de fosfaatwetgeving waardoor ons bedrijf als het ware stil werd gelegd. Geen enkele melkveehouder durfde oude melkkoeien aan ons te leveren en ook wij konden deze dieren niet ontvangen als gevolg van de fosfaatwetgeving die op dat moment ging gelden.

Dit is reden geweest om met een groep van vleesveehouders een kort geding aan te spannen tegen de Staat. Wij werden de dag voordat het kort geding in Den Haag zou plaatsvinden in april 2017 benaderd door onze advocate dat er een oplossing kwam. Zie hiervoor onderstaande mail.

Van: Franca Damen | Kneppelhout <fd@kneppelhout.nl>

Datum: 1 mei 2017 om 16:28:18 CEST

Kopie: Gert-Jan de Jager | Kneppelhout <gj@kneppelhout.nl>, "Michiel de Grootte | Kneppelhout" <mg@kneppelhout.nl>, Franca Damen | Kneppelhout <fd@kneppelhout.nl>

Onderwerp: **aanpassing fosfaatreductieplan + schade**

Beste mevrouw, meneer,

Zoals u waarschijnlijk al heeft vernomen, is afgelopen vrijdag de aanpassing van de Regeling fosfaatreductieplan 2017 gepubliceerd. Graag berichten wij u hierover.

Algemeen

De Regeling is beperkt tot melkproducerende bedrijven. In het kader van de Regeling zijn dit bedrijven die koemelk produceren bestemd voor consumptie en verwerking en deze melk afleveren aan een zuivelbedrijf. Door de aanpassing zijn dus alle niet-melkproducerende bedrijven uit de Regeling gehaald. Dit is met terugwerkende kracht tot 1 maart jl. gedaan. Niet-melkproducerende bedrijven krijgen dus geen geldsom opgelegd.

De staatssecretaris heeft blijvend willen borgen dat het onderbrengen van runderen door melkproducerende bedrijven op niet-melkproducerende bedrijven – om daarmee niet over hoeven te gaan tot reductie in 2017 – wordt tegengegaan. Daarvoor is de Regeling op een aantal punten aangepast. Daar wordt hierna op ingegaan.

Vleesvee

Omdat de Regeling is beperkt tot melkproducerende bedrijven, is deze niet meer van toepassing op vleesvee. Een melkkoe mag nog wel een vleeskoe worden, maar de desbetreffende koe mag dan niet binnen vier maanden terugkeren op het oorspronkelijke melkproducerende bedrijf. Runderen die tenminste één keer hebben gekalfd tellen voor het melkproducerende bedrijf wel als reductie.

Zoals wij het zien, is de Regeling hiermee voor alle vleesveehouders op een toereikende manier aangepast. Daarom zien wij geen aanleiding om het kort geding voor vleesveehouders door te zetten.

Door te stellen dat deze koe doorgaans nog 12 maanden wordt gemolken, zoals in de toelichting bij de voorgenomen wijziging, blijkt hoe ver de regelgever af staat van de praktijk. Er kunnen verschillende redenen zijn waarom een koe niet meer 12 maanden na het kalven gemolken kán worden. Het komt voor dat een koe haar melk niet laat schieten na het afkalven of om welke reden dan ook geen hoge melkproductie bereikt. Onder het huidige fosfaatrechtstelsel is het voor een melkveehouder al snel niet interessant meer om een koe nog lang door te melken, wanneer een melkkoe niet meer optimaal presteert. Als er ook fosfaatrechten nodig zijn om deze koe nog te weiden, zal het economisch niet meer rendabel zijn om dit nog te doen. Dit zal resulteren in een premature afvoer naar het slachthuis. Door de wijziging van de huidige regelgeving wordt het voor ons onmogelijk om melkkoeien binnen 12 maanden na afkalven aan te kopen en wordt het voor ons onmogelijk om voldoende dieren in het concept af te mesten. Als direct gevolg van deze wijziging zal dit concept noodgedwongen beëindigd moeten worden. Indien dit voorstel blijft zoals het is, wordt onze broodwinning ontnomen.

Daarnaast vallen deze mestkoeien in de huidige tabel onder categorie 122. Dit is tijdens de aanloop naar de invoering van de fosfaatwet schriftelijk bevestigd. In de voorgestelde wijziging is de definitie en de excretie van diercategorie 122 gewijzigd. Deze wijziging sluit niet aan bij de praktijk. De nieuwe indeling en excretienormen vormen een bedreiging voor het voortbestaan en de kansen voor dit concept.

Vrouwelijk vee dat uitsluitend wordt gehouden voor de slacht heeft in de nieuwe tabel geen eigen categorie meer. De voorgestelde excretienormen in andere diercategorieën is veel te hoog en niet in overeenstemming met de daadwerkelijke mestproductie van deze koeien. Bovendien past geen enkele omschrijving van diercategorie ook maar enigszins bij ons type bedrijf en diersoort.

Ook in de nieuwe voorgestelde tabellen ontbreekt een duidelijke scheiding tussen melkleverende en niet-melkleverende bedrijven. Als je de voorgestelde nieuwe omschrijving volgt, zouden melkkoeien die worden afgemest in categorie 120 moeten worden ondergebracht in plaats van de huidige categorie 122.

Bovendien kan uit de toegevoegde omschrijving worden opgemaakt dat ook vleesveehouders die melkkoeien mesten en houden voor de productie van roodvlees, fosfaatrechten nodig zullen gaan hebben om deze koeien te mogen houden. Dat kan volgens ons niet de bedoeling zijn! Immers in 2017 hebben wij hierover contact gehad met de landsadvocaat middels Advocatenkantoor Kneppelhout

Een vrijstelling voor vleesveehouders op de toepassing van de 12 maanden regel, biedt daartoe de oplossing, zoals vermeld in het schrijven van Advocatenkantoor Kneppelhout. Wij gaan er dan ook vanuit dat hiervoor een oplossing wordt gevonden.

De huidige normen zijn vastgesteld voor de periode 2019-2021. De voorgestelde aanpassing van dit geldend beleid brengt onze bedrijfsvoering in grote problemen en vormt een directe serieuze bedreiging voor de kansen van dit duurzame rundvleesconcept.

Wij verzoeken u dan ook de excretienormen voor de Vleesveehouderij te handhaven voor de periode tot en met 2021 en aparte diercategorieën voor niet-melkleverende bedrijven op te stellen welke gekoppeld zijn aan de juiste excretienormen, aansluitend bij de praktijk. In de tussentijd is het goed om samen met ondernemers uit de sector en kennisinstellingen nader onderzoek te doen naar de kansen en meerwaarde van rundvlees van centraal afgemeste Nederlandse melkkoeien.

U zult begrijpen dat de wijzigingsregeling op verschillende vlakken een onevenredige beperking voor ons oplevert alsook een aantasting van de bestaande situatie en een directe bedreiging van het voortbestaan van ons bedrijf. Hier heeft de minister in het ontwerp ten onrechte geen rekening mee gehouden.

De ontwerpregeling is zoals u kunt lezen in strijd met verschillende algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het evenredigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Wij zien uw reactie met vertrouwen tegemoet!

Met vriendelijke groet,

G&T-Agrifarm CV

Gijs en Teun Bloemen